

I § 32 fastsættes Straf for den, der om *Natten* passerer den østlige Del af Limfjorden i Baad med visse Slags Vaad om Bord.

Naar undtages saadanne ferske Vande, der henhøre under matrikuleret Ejendom, altsaa overalt hvor Staten ejer Grunden, forekommer det mig, at Fiskeriet maa være frit, kun med det Forbehold, at selvfølgelig alene Strandbreddens Ejer har Ret til at udsætte Aalegaarde eller lignende Indretninger, der røgtes fra Land uden Baad, hvorimod enhver, altsaa ogsaa Strandbredsejeren, har Ret til at udsætte Fangstredskaber ind imod Land, indtil Dybde, der bør fastsættes som Strandgrænse, naar i øvrigt de Politibestemmelser agtes, som ved Lov fastsættes for at bevare Fred og skyldig Hensyntagen mellem Fiskerne, altsaa alle Afstands-, Tids- og Afmærkningsbestemmelser. Alle øvrige Bestemmelser maa optages i Vedtægterne for de forskellige Kystdistrikter, herunder ogsaa alle Fredningsbestemmelser, for saa vidt ikke almengyldige Regler ved Lov kunne fastsættes.

Principaliter agter jeg at stemme imod Loven, subsidiært har jeg sluttet mig til alle de Ændringsforslag, som efter min Mening mest muligt frigøre Fiskeriet.

Et *Mindretal* (Alfred Christensen) mener, at man ved nærværende Lov for meget beskytter det privilegerede Fiskeri og hemmer det almindelige fri Fiskeri. Mindretallet forbeholder sig sin Stilling — særlig til Aalegaardssagen.

I Overensstemmelse med det anførte stilles følgende

Ændringsforslag:

Til § 4.

Af *Udvalget*:

1) 3die Stykke affattes saaledes:
„En Bundgarnsplads skal anses for lovlig indtagen, naar vedkommende den

15. Februar (er det en Søndag eller Heligdag, da den 16. Februar) paa Strandkanten udfor Pladsen eller paa selve denne har anbragt en Pæl med Navnebogstaver eller paa Stedet en Bøje med saadanne, naar ikke flere melde sig nævnte Dag til samme Plads; sker dette, at der nævnte Dag melde sig flere, skulle alle med Undtagelse af den første inden 3 Dage melde dette til Kontroløren, som lader foretage Lodtrækning mellem de paagældende. Lodtrækningen foregaar offentlig efter forudgaaende Bekendtgørelse i et eller flere af de stedlige Blade og foretages i Vidners Overværelse af den stedlige Fiskerifoged, Fiskeribetjent, Assistent eller Kontrolør, efter Kontrolørens nærmere Bestemmelse. Resultatet indføres i en af Kontroløren over Staderne ført Protokol, ligesom ogsaa Resultatet indrykkes i et stedligt Blad. Den, som saaledes har indtaget eller efter Lodtrækning faaet overladt en Bundgarnsplads, er pligtig at afmærke samme ved Bøje eller Vager paa Redskabets Hovedpæl (Yderpæl), hvorpaa vedkommendes Navn, Bopæl og Aarstallet, da Pladsen indtoges, er tydelig skrevet. Naar Pladsen derefter bruges til Fiskeri med Garn, som maaler mindst 20 Favne i Omkreds i Ringen, og vedkommende har det udsat hele den Tid af Aaret, da Bundgarnsfiskeri paa den paagældende Plads ordentligvis finder Sted, bevares Fortrinsretten i 3 Aar, hvorefter ny Indtagelse af Pladsen atter finder Sted paa fornævnte Maade; dog kan ingen erhverve Ret til flere Pladser, end han selv vil besætte med Bundgarn. Bliwer en Bundgarnsplads af en eller anden Grund i Aarets Løb ledig, som f. Eks. ved Brugers Fraflyttelse, Salg af Redskaber eller Død, ophører Retten, og Pladsen vil da ligesom de i Aarets Løb fundne Pladser være at indtage efter foranstaaende Regler.“

Til § 6.

Af et *Flertal* (N. Andersen, Bluhme, Frederiksen, H. Madsen, Markvorsen, H. P. Pedersen, Emil Petersen og Carl Sørensen):

2) Paragraffen affattes saaledes:
„Retten til Fiskeri med Aalegaarde om Efteraaret fra den 1. August tilkommer udelukkende Ejerne af Kysten, enhver ud for sin Grund, for saa vidt ikke andre ifølge særlig Adkomst maatte have erhvervet en Ret, som er til Hinder derfor. Ved Aalegaard forstaas i denne Lov et